

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216201036
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8216201036.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO:35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO:35 855 673, proti žalovanému W. H., B.. X.XX.XXXX, Č. I. XXX/XX, XXX XX X., o zaplatenie 423,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 194,24 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 1.08.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v časti o zaplatenie 229 eur s 5,15 % úrokom z omeškania ročne od 1.08.2014 do zaplatenia z a m i e t a.

Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 28.1.2016, doručenu súdu dňa 29.2.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 423,24Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z dlžnej sumy od 1.8.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že dňa 19.3.2014 uzavrel so žalovaným v postavení fyzická osoba - nepodnikateľ zmluvu č. H., ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy, žalobca vypožičal žalovanému 1ks SIM karty, ktorá umožňuje žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V zmysle uzatvorenej zmluvy a jej dodatku žalobca predal žalovanému mobilné zariadenie značky HTC Desire 500 white za akciovú cenu 1,- eur. Žalovaný si neplnil povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy riadne a včas za obdobie 2014/3 - 2014/5, v dôsledku čoho vznikla žalobcovi pohľadávka voči žalovanému vo výške 423,24 Eur titulom neuhradenia nasledujúcich faktúr, a to faktúry číslo 2233312595 vo výške 51,38 Eur splatnej dňa 6.4.2014, číslo 2237091604 vo výške 78,46 Eur splatnej dňa 7.5.2014, číslo 2240890654 vo výške 74,40 Eur splatnej dňa 6.6.2014. Žalobca zasial žalovanému pokus o pokonávku zo dňa 17.7.2014, v ktorom vyčíslil celkovú pohľadávku za poskytnuté elektronické služby vo výške 194,24 eur, ktorú žiadal uhradiť najneskôr do 31.7.2014. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.zn. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody žalobca zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 17.7.2014 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty a vyzval žalovaného na ich úhradu v dodatočnej lehote, avšak bezúspešne. Žalobca si uplatnil aj úrok z

omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade s článkom 11, bodom 11.14 počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, t.j. od 1.8.2014 do zaplatenia.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Podľa § 219 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Prítom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

4. Podľa § 219 odsek 3 C.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. Podľa § 219 odsek 4 C.s.p., len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

6. Podľa § 177 ods. 2 C.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak

- a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur,
- b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
- c) to ustanovuje tento zákon.

7. Podľa § 297 C.s.p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak

- a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Keďže v tomto prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 423,24 eur, súd v zmysle § 297 C.s.p. vo veci nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 1 C.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.8.2016. Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci :

10. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 19.3.2014 zmluvu o pripojení č. H., na základe ktorej žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá mu umožnila využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Pri uzavretí dodatku k tejto zmluve žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón značky HTC Desire 500 white so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1,00 eur, pričom bežná maloobchodná cena tohto mobilného telefónu bola 230,00 eur. Žalovaný sa v tomto dodatku k zmluve o pripojení zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov a počas tejto doby využívať bez prerušenia služby žalobcu a uhrádzať za nich poplatky. V prípade porušenia zmluvných povinností sa žalovaný zaviazal uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 229,00 eur, pričom v prípade, ak by došlo k porušeniu povinnosti v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia povinnosti do konca viazanosti. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že neuhradil riadne a včas cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných mu v celkovej výške 194,24 eur za obdobie 2014/3-2014/5. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy pokusom o pokonávku zo dňa 17.7.2014 spolu so zmluvnou pokutou vo výške 229,00 eur.

11. Podľa § 44 ods. 1 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

12. Podľa § 44 ods. 8 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, Podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník

a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti,

b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,

c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, 20) alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,

d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

13. Podľa § 44 ods. 12 Zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, Odstúpením od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

14. Podľa § 5 ods.1 cit. zák. Podnik na účely tohto zákona je každá osoba, ktorá poskytuje sieť alebo službu; poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním.

15. Podľa § 5 ods.4 cit. zák. Účastník je koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb.

16. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená dňa 19.3.2014 zmluva o pripojení č. A7613046 v znení jej dodatku, na základe ktorej žalobca dodal žalovanému služby a žalovaný sa zaviazal zaplatiť cenu za poskytnuté služby riadne a včas. Táto zmluva je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, kde žalovaný je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb (čo vyplýva i z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu) a žalobca je podnikateľom v oblasti poskytovania verejných telekomunikačných služieb.

17. Súd nemal pochybnosti o tom, že žalovaný cenu za poskytnuté služby vo výške 194,24 eur neuhradil. Zároveň medzi účastníkmi nebola ani sporná výška neuhradenej ceny za poskytnuté služby. Na základe uvedeného preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 194,24 eur.

18. Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalovaný tým, že nezaplatil žalobcovi cenu za poskytnuté služby vo výške 194,24 eur riadne a včas, dostal sa do omeškania so zaplatením svojho záväzku v tejto časti, a preto má žalobca nárok aj na ním uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 194,24 eur od 1.8.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie dlžnej sumy určenej v Pokuse o pokonávku do zaplatenia.

22. Podľa ustanovenia § 544 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak si strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

23. Podľa ustanovenia § 545 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednaní o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

24. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa ustanovenia § 53 odsek 4 písmeno k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

26. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Z článku 2, bodu 2.5 písmeno b) dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že ak účastník počas doby viazanosti poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy), je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 229,00 eur, pričom pokiaľ dôjde k porušeniu povinností v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať podľa v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvných povinností do ukončenia doby viazanosti. Zmluvná pokuta predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenu.

28. Žalobca sa podanou žalobou domáhal i zaplatenia zmluvnej pokuty. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzoval z vyššie citovaného článku 2, bodu 2.5 písmeno b) dodatku k zmluve o pripojení. Táto zmluva, ako už súd konštatoval vyššie, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane

uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s formulárovým obsahom s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. K základným princípom úpravy spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takýchto podmienok. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách, Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

29. V prípade, že ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodnutú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

30. V tejto veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy, čo už samo o sebe spôsobuje nerovnováhu v povinnostiach oboch účastníkov.

31. Pri posúdení dohodnutej zmluvnej pokuty je potrebné prihliadať aj na to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu. Pričom z dojednaní o zmluvnej pokute absolútne nevyplýva, aký rozsah porušenej povinnosti v prípade neuhradenia ceny za telekomunikačnej služby riadne a včas sa vyžaduje zo strany žalovaného k tomu, aby mu vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. V tomto smere bol žalobca povinný zabezpečiť, aby v dojednaní o zmluvnej pokute

bola odlišená výška zmluvnej pokuty od rozsahu porušenia povinností spotrebiteľa, t.j. nielen v závislosti od času, kedy k porušeniu povinností zo strany spotrebiteľa došlo.

32. Zároveň právo na zaplatenie zmluvnej pokuty patrí žalobcovi podľa zmluvného dojednanja aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon žalovaného -spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie ako také vôbec nemusí ani nastať.

33. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorú súd považuje za neprimerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo. Je pritom zrejmé, že žalobca odvíja právo na zaplatenie zmluvnej pokuty od nesplnenia povinností zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby. Po vyčerpaní služieb v rámci zvoleného účastníckeho programu pritom dodávateľ preukázateľne už neposkytuje spotrebiteľovi služby za tak zvýhodnené ceny, ako je to v rámci dojednaného programu, preto zmluvná pokuta v tomto rozsahu pôsobí ešte neprimeranejšie. Zmluvná pokuta bola dojednaná len pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby, resp. porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch dodatku, ktoré nesúvisia s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Preto prípadná predajná cena takéhoto koncového zariadenia a výška zľavy nemajú žiadny vplyv na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty a tento argument zo strany žalobcu preto neobstojí. Zároveň ďalší dôvod neprimeranosti súd vidí v tom, že žalobca požaduje za nesplnenie povinností zaplatiť cenu za poskytnuté služby zmluvnú pokutu, a zároveň z tejto zmluvnej pokuty ešte i úrok z omeškania.

34. Na základe vyššie uvedeného, preto súd zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o pripojení č.A 7613046 v znení jej dodatku, a to v článku 2, bodu 2.5 písmeno b), ktorého obsahom je dojednanie zmluvnej pokuty posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, a preto neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka, v ktorom je upravené moderačné právo súdu na zníženie neprimerane vysokej zmluvnej pokuty.

35. Záverom súd uvádza, že je mu známe, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. 8. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov zo 16. 8. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 č. k. 18Co/136/2010. Vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie zo zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok Okresného súdu Svidník z 31. 10. 2011 č. k. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. 10. 2011 č. k. 11C/184/2011-82 a iné). Vyššie uvedené je zrejmé aj z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011. Je síce pravdou, že žalobca vykonal určité zmeny v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb upravujúcim zmluvnú pokutu oproti predchádzajúcemu stavu vo vzťahu k časovému aspektu uloženia zmluvnej pokuty, avšak touto zmenou podľa názoru súdu nedošlo k odstráneniu všetkých väd neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Je teda zrejmé, že ide len o čiastočne modifikované dojednanie o zmluvnej pokute, avšak znova spôsobujúce nerovnováhu v právach a predovšetkým povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

36. Na základe vyššie uvedeného preto súd žalobu v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté služby tzv. hovorné považoval za dôvodnú, a preto jej vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 194,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 1.8.2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 229,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 1.8.2014 do zaplatenia žalobu ako nedôvodnú zamietol.

37.Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

38.Z priemerných úrokových mier z úverov bánk uverejnených na stránke NBS za rok 2011 v kategórii nové obchody - domácnosti vyplýva, že priemerná úroková sadzba za mesiac 6/2011 bola na úrovni 10,36 % v kategórii spotrebiteľské úvery a ostatné úvery s fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov.

39.Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o pôžičke - spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.6.2011, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 577,- eur- finančné plnenie na zakúpenie tovaru v sume 577,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 24. splátkach vo výške 37,44 eur mesačne s poistením (bez poistenia 36,38 eur). V zmluve sú uvedené tieto údaje: celková suma pôžičky 898,56 eur (bez poistenia 873,12 eur), akontácia 0 eur, ročná úroková sadzba 53,20 %, priemerná hodnota RPNM 46,56 %, RPNM 53,20 %, konečná splatnosť

6/2016. Poistenie dojednané spôsobom takým, že pod textom základných informácií o úvere sa nachádza text o tom, že podpisom tejto zmluvy si je klient vedomý, že uzatvára aj poistenie schopnosti splácať úver podľa rámcovej zmluvy so spoločnosťou Cardiff Slovakia, a.s. s tým, že po týmto sa nachádza označenie - odmietam poistenie, resp. nespĺňam podmienky pre vznik poistenia a žiadam o komplexný súbor poistenia (písaný drobným písmom). Zmluva bola uzatvorená vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú VOP. Prehlásenia klienta, že porozumel a prečítal si všetky súčasti zmluvy, vrátane súhlasu so sankčnými úrokmi, či pokutami, zrážkami zo mzdy a pod., sú uvedené v spodnej časti zmluvy a sú písané úplne drobným písmom, sú ťažko čitateľné. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú VOP (drobné písmo). Obsahom VOP sú aj podmienky poskytnutia pôžičky, práva a povinnosti strán, odklad splátok, splatnosť splátok (20. deň kalendárneho mesiaca) a pod., tiež viditeľne predtlačené drobnejším písmom.

40.Z predžalobnej upomienky vyplýva, že žalovaná pôžičku nesplácala riadne a včas a žalobca dňa 14.3.2013 ju preto vyzval zaplatiť celú istinu vo výške 299,22 eur - všetky splátky jednorazovo okamžite v zmysle VOP, najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Zásielka s výzvou bola doručovaná žalovanej na známu adresu a dňa 19.3.2013 jej bola doručená. 3 - dňová lehota na plnenie podľa uvedeného preto uplynula najneskôr dňa 22.3.2013.

41.Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila žalobcovi sumu 723,55 eur. Dlh podľa uvedeného činí 210,18 eur. Boli účtované aj zmluvné 33,49 eur, splátky 898,56 eur a 1,68 eur označené ako MP3. Sumu 577,- eur uhradila ku dňu 18.12.2012 (úhradou sumy spolu 609,52 eur).

42.Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaná) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t.j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere

aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch z. č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa, s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Nemožno preto hovoriť o obchodnoprávnom charaktere zmluvného vzťahu.

43. Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

44. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

45. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

46. Avšak súd v tomto prípade poukazuje na nedostatky Zmluvy a to najmä, že súd je názoru, že dohodnutý ročný úrok z vo výške 53,20 %, a v nadväznosti na to výška RPNM nemôže byť výškou úroku, ktorá môže byť súdom akceptovateľná a to pre rozpor s dobrými mravmi. V čase, keď žalobca žalovanej úver poskytoval, totiž banky poskytovali úroky pri úrokovej sadzbe 10,36 % u obdobných úveroch. Dojednaný úrok vysoko prevyšuje sadzby úverov poskytovaných v čase uzatvorenia zmluvy medzi klientami a bankami. Takéto navýšenie na viac ako päťnásobok neodôvodňuje ani skutočnosť, že žalobca je nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stáva veriteľom klientov, ktorí nepochodia so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia. Žalobca vystupuje ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (viď OR) v rámci svojho predmetu činnosti, preto naviac súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitostí právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať požadované náležitosti právneho úkonu a nekonať v rozpore s

dobrymi mravmi. Jedná sa o tzv. prezumcia znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že bol v postavení dodávateľa tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu. Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/112/2014 zo dňa 18.12.2014 (citácia : „, Odvolací súd má za to, že aj odplata, ktorá je v súlade s nariadením vlády č. 238/2008 Z.z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru, môže byť v rozpore s dobrými mravmi. Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka je určené práve na situácie, kedy výkon práva vyplývajúci zo všeobecne záväzných právnych predpisov je v rozpore s neformálnym normatívnym systémom dobrých mravov. Dodávateľ ako profesionál by mal preukazovať, z akého dôvodu navrhol úrok v určitej výške a či konkrétne okolnosti prípadu a situácia spotrebiteľa boli takého charakteru (napríklad také rizikové), že vyžadovali stanovenie úrokovej sadzby prevyšujúcej 80 % ročne. Dôkazná povinnosť v tomto smere je na žalobcovi ako na dodávateľovi. Pokiaľ nebudú preukázané žiadne okolnosti odôvodňujúce iný záver (a žalobca v žalobe ani v odvolaní žiadne takéto okolnosti netvrdí), je možné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že úver s úrokovou sadzbou nad 80 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (dojednanie o úroku) a žalovaný je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru.,,). Súd v tomto poukazuje aj na rozhodnutia súdov (Krajský súd v Trenčíne vo veci 17Co/313/2010 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove vo veci 3Co/67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd SR vo veci 1MCdo/1/2009 úroky vo výške 60 % a ďalšie napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/26/2011 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/116/2014).

47.Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú (je jej podstatnou náležitosťou čo do vzniku). Keďže ho súd považuje za dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, t.j. jeho dojednanie v týchto výškach je neprijateľnou podmienkou, súd má za to, že v zmluve absentuje jeho uvedenie. Keďže túto časť zmluvy od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, má to za následok, že Zmluva (ako spotrebiteľskom úvere), ktorú žalobca so žalovanou uzavreli, je celá neplatná pre jej rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ s poukazom na § 3 ods. 1 OZ.

48.Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že zmluvné dojednania, či určité časti zmluvy spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom nedojednávával, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania nových údajov a sú navyše písané drobnejším písmom ako zmluva. Otázkou drobného písma v Zmluvách, či Úverových podmienkach, sa rovnako už zaoberali aj súdy a opakovane vyslovili, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Skutočnosť, že písmo je nečitateľné, pričom obsahuje kľúčové dojednania zakotvujúce povinnosti a sankcie, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 342/09 zo dňa 15.6.2009). Ich obsahom je rovnako množstvo neprijateľných podmienok, ktoré nebyť zániku nároku by súd považoval za minimálne rozporné s predpismi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa a priamo v rozpore s dobrými mravmi (napr. neprímerane vysoká úroková sadzba, RPNM či rozpor v poskytnutej výške úveru, absencia termínov splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti a pod. podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. s poukazom na následky uvedené v § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. - úver sa považuje bezúročný a bez poplatkov, príp. spôsob dojednania poistenia). Tieto dojednania súd charakterizuje ako neprímerané a neprijateľné a súd ich nemôže ani akceptovať. Tieto neprijateľné dojednania súd dodáva už len príkladom, oproti v rozpore s dobrými mravmi dohodnutej ročnej úrokovej sadzbe.

49.Preto súd vyššie uvedené dojednania považuje za odporujúce dobrým mravom a vyššie citovanými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa. A preto medzi účastníkmi nastáva režim bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ v spojení s § 457 OZ a je namieste, aby si účastníci vrátili navzájom poskytnuté plnenia v zmysle § 457 OZ bez akýchkoľvek poplatkov a zmluvných pokút, pre ich rozpor s cit. ust. § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, § 457 OZ. Súd je názoru, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení mohol dozvedieť už len tým, že plnil z absolútne neplatného právneho úkonu, ktorého neplatnosť zaviniel tým, že nedodrжал jeho zákonom stanovené náležitosti a nedbal na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom k tomu, že žalobca vystupuje ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (vid' OR) v rámci svojho predmetu činnosti súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitostí právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať určitosť, jasnosť a najmä zrozumiteľnosť právneho úkonu. Jedná sa o tzv. prezumcia znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že žalobca, v postavení dodávateľa je tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia zmluvnej pokuty popri vzájomnej reštitučnej povinnosti v zmysle

§ 457 OZ postavenie spotrebiteľa zhoršuje a plnenie žiadané nad rámec cit. ustanovenia by bolo v rozpore so zákonom a preto nemôže byť priznané.

50. Ako vyplýva z vyššie uvedeného žalovaná je povinná uhradiť poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov, zmluvných pokút pre ich neprijateľnosť (v tejto časti je konanie zastavené pre späťvzatie návrhu), teda len sumu, ktorá jej bola poskytnutá, t.j. bezdôvodné obohatenie / z neplatného právneho úkonu / poníženej o plnenie na účet žalobcu, resp. jeho predchodcu.

51. V tomto prípade bol úver poskytnutý (ako je vyššie uvedené) do výšky 577,- eur s tým, že žalovaná uhradila úver do výšky 723,55 eur. Sumu 577,- eur uhradila ku dňu 18.12.2012 (úhradou sumy spolu 609,52 eur). Teda v omeškaní so zaplatením dlhu odo dňa 23.3.2013 (nasledujúcim dňom po dni splatnosti v zmysle výzvy žalobcu) teda žalovaná ani nemohla byť.

52. Keďže v tomto prípade je rozdiel záporný, žalovaná zaplatila viac ako bola povinná v zmysle cit. právnej úpravy uhradiť (rozdiel 146,55 eur), súd žalobu v tejto časti považoval za bezdôvodnú (vrátane uplatnených úrokov z omeškania a nákladov na vymáhanie) a pre splnenie dlhu (aj nad rámec povinnosti) ju zamietol. Navyše by došlo k premlčaniu nároku žalobcu v zmysle § 100 ods. 1 OZ v spojení s § 101 OZ a § 107 ods. 1, 2 OZ.

53. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd sa preto nezaoberal ďalej tvrdeniami žalobcu.

54. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

55. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 2 C.s.p. Nakoľko bol pomer úspechu a neúspechu strán sporu približne rovnaký, súd rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.